

Руссы-ты отъ Татарско-то иго, и така искусно повелѣтая работа, щото безъ да пролѣ русска крѣвь, Златната орда была съсыпана отъ Крымскый ханъ Менгли-Гирея (1480 год.). Ивановый сынъ и прѣмникъ, *Василий III* (1505—1533 год.), още повече усилилъ московско-то княжество като съединилъ съ него удѣлы-ты: Псковъ и Рязань.

Иванъ IV Грозный, сынъ на *Василия III*, прѣвъ отъ московскы-ты князове ся коронясалъ и зель да ся нарича *царь* (1547 год.). Тоя царь естествено былъ много умень и ималъ голѣмъ дарбъ; нѣ останжалъ малъкъ кога умрѣли родителе-ти му, та нѣмало кой да ся грыжи за него, за това ся покварилъ и станжалъ много лють чловѣкъ. Прѣва работа на *Ивана IV* была признание-то на *Казанско-то* царство, което ся находило на брѣгове-ты на *Волгъ* и *Камъ*, тамъ, дѣто нѣкога были владовища-та на *Волжскы-ты Българи*. Слѣдъ признание-то на това царство (1552 год.), младый московскый царь покорилъ и *Астраханско-то Татарско* царство, което было изникнжло на мѣсто-то на съсыпанъ-тж *Златнъ Ордж*. *Иванъ IV*, като довършилъ така источны-ты си врагове, обърнжлся възъ западны-ты; нѣ на тѣхъ странъ той не былъ така честить, най-много за щото былъ зель да ся обхожда много люто съ московскы-ты бояры, които бѣдилъ че сж издадници, и дору гы убивалъ. Вънкашни-ти му врагове — *Поляци-ти* и *Шведи-ти* — зели да надвивать на *Руссы-ты*, та цѣль-та, що ималъ той да завладѣе *прибалтийскы-ты* земи и да доближи прѣдѣлы-ты на царство-то си до море-то, не можя да ся сполучи. Нѣ отъ другъ странъ московско-то царство на онова врѣмя призело прочютъ-тж область *Сибирь* (1582 год.).

Слѣдъ смърть-тж на *Ивана Грозный* ся вѣцарилъ сынъ му *Теодоръ* (1584—1598), който былъ много кротъкъ и набоженъ, и обычалъ да чете църковны книги, та малко залѣгалъ да ряди държавъ-тж си. Единъ отъ бояры-ты въ *Царскъ-тж Думъ* (сѣвѣтъ), *Борисъ Годуновъ*, зель управление-то въ ржцѣ-ты си, и така добрѣ управлялъ, щото народъ-тъ много го обыкнжлъ. Освѣнъ